

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/ 13329. számú

törvényjavaslat

a Magyar Köztársaság és a Litván Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Vilniusban, 2004. május 12-én aláírt Egyezmény megerősítéséről és kihirdetéséről

**Előadó: Dr. Draskovics Tibor
pénzügyminiszter**

Budapest, 2004. december

2004. évitörvény

a Magyar Köztársaság és a Litván Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Vilniusban, 2004. május 12-én aláírt Egyezmény megerősítéséről és kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Litván Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Vilniusban, 2004. május 12-én aláírt Egyezményt e törvénnyel megerősíti és kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

"Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Litván Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén

A Magyar Köztársaság és a Litván Köztársaság,

Attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén,

Megállapodtak a következőkben:

1. Cikk
Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk
Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket a beszedés módjára való tekintet nélkül az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatóságai vetnek ki.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, ideértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Litvániában:

- (i) a nyereségadó (pelno mokestis);
- (ii) a jövedelemadó (pajamu mokestis);
- (iii) állami tulajdonban lévő vagyont használó vállalatok adója (palukanos uz valstybinio kaptialo naudojima);
- (iv) az ingatlan vagyonadó (nekilnojamojo turto mokestis);

(a továbbiakban: „litván adó”);

b) Magyarországon:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) az osztalékadó;
- (iv) a telekadó;
- (v) az építményadó;

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változtatásokról.

3. Cikk Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- a) a "Litvánia" kifejezés jelenti a Litván Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Litván Köztársaság területét jelenti és a Litván Köztársaság parti tengere mentén fekvő bármely más területet, melyek felett Litvánia törvényeivel és a nemzetközi joggal összhangban, Litvánia jogai a tengerfenékre és altalajára és azok természeti kincseire vonatkozóan gyakorolhatók;
- b) a "Magyarország" kifejezés földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

- c) a "Szerződő Állam" és a "másik Szerződő Állam" kifejezés Magyarországot vagy Litvániát jelenti a szöveg-összefüggésnek megfelelően;
- d) a "személy" kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
- e) a "társaság" kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;
- f) az "egyik Szerződő Állam vállalkozása" és "a másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
- g) a "nemzetközi forgalom" kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
- h) az "illetékes hatóság" kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) Litvániában a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) Magyarországon a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- i) az "állampolgár" kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) minden olyan természetes személyt, aki az egyik Szerződő Államban állampolgársággal rendelkezik;
 - (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő bármikori alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek, adott időpontban, azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, az ezen Állam adójogszabályai szerinti értelmezés az irányadó az Állam egyéb jogszabályaiban található értelmezéssel szemben.

4. Cikk Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az "egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy" kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzésének helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles és szintén magába foglalja ezt az Államot és

annak helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
- b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
- c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
- d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, a Szerződő Államok illetékes hatóságai megkísérik a kérdést kölcsönös egyetértéssel rendezni és meghatározni az Egyezmény alkalmazásának módját az ilyen személyekre. Ilyen megállapodás hiányában, az ilyen személy nem tekinthető egyik Szerződő Államban sem illetőséggel bírónak az Egyezmény által nyújtott kedvezmények tekintetében.

5. Cikk Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a "telephely" kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A "telephely" kifejezés magába foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét;
- b) a fiókot;
- c) az irodát;
- d) a gyártelepet;

- e) a műhelyt, és
 - f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.
3. a) Az építési terület, az építkezési vagy szerelési munkálatok csak akkor képeznek telephelyt, ha az hat hónapnál tovább tart;
- b) az egyik szerződő Államban, a part melletti vízben, ebben az Államban fekvő tengerfenék és altalaj és azok természeti kincseinek feltárásával vagy kiaknázásával kapcsolatban kifejtett tevékenységet ebben az Államban lévő telephely útján kifejtettnek kell tekinteni, ha az ilyen tevékenységeket bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 30 napot meghaladóan végzik.
4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül "telephely"-nek:
- a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy leszállítása céljára;
 - b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljára;
 - c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
 - d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;
 - e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a) - e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.
5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy — kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók — egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor úgy tekintendő, hogy ennek a vállalkozásnak telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtik ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert üzleti tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Azonban, ha egy ilyen képviselő tevékenységét egészen vagy majdnem egészen ennek a vállalkozásnak az érdekében fejt ki és ha a feltételek a képviselő és a vállalkozás között kereskedelmi vagy pénzügyi viszonyukban eltérnek attól, mint amiben független személyek megállapodnának, az ilyen képviselő nem tekintendő független képviselőnek ezen bekezdés jelentésében. Ebben az esetben az 5. bekezdés rendelkezései alkalmazandók.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az "ingatlan vagyon" kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Az Egyezménynek az ingatlan vagyona vonatkozó rendelkezései alkalmazást nyernek az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyona, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezésekre és állatállományra, azokra a jogokra, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, bármely vételi jogra vagy hasonló jogra az ingatlan vagyon tekintetében, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogára, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogra, a tengerfenék és altalaj és azok természeti erőforrásainak feltárásával vagy kiaknázásával kitermelendő vagyontárgyakhoz való jogokra is, beleértve az ilyen vagyontárgyakban vagy azok hasznában való érdekeltségre vonatkozó jogokat. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Ha a részvény vagy más, társaságban szerzett tulajdonjog feljogosítja az ilyen részvényest vagy tulajdonost, hogy a társaság ingatlan vagyontárgyát hasznosítsa, a közvetlen használatból, bérbeadásból vagy az ilyen jog bármilyen más hasznosításából származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az ingatlan fekszik.

5. Az 1., 3. és 4. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és az önálló tevékenység gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. A Szerződő Állam által levonni engedett költségek csak azokat a költségeket foglalják magukba, amelyek ennek az Államnak a belső joga alapján levonhatók.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtétteleket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk Nemzetközi szállítás

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége, amely hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

- a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
- b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik Állam megfelelően kiigazíthatja, ha ezt indokoltnak tartja, az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

- a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25%-os közvetlen részesedéssel bír;
- b) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

E bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, társasági jogokból vagy más, nyereségből való részesedést biztosító jogokból — kivéve a hitelköveteléseket — származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Azonban az ilyen kamat megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik és összhangban ennek az Államnak a törvényeivel, de ha a kamat hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az adó mértéke nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10%-át.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire,

a) a Litvániában keletkező kamat csak Magyarországon adóztatható, ha a kamatot az alábbiaknak fizetik:

- (i) a Magyar Köztársaságnak vagy helyi hatóságának vagy a Magyar Köztársaság Kormányának;
- (ii) a Magyar Nemzeti Banknak;
- (iii) a Magyar Export-Import Bank Rt.-nek;
- (iv) a Magyar Export Hitel Biztosító Rt.-nek;
- (v) bármely Magyarországon alapított szervezetnek, amely hasonló természetű, mint a (iii) és (iv) alpontokban hivatkozott szervek (a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyeztetéssel határozzák meg, hogy ilyen szervezetek hasonlóak -e);

b) a Magyarországon keletkező kamat csak Litvániában adóztatható, ha a kamatot az alábbiaknak fizetik:

- (i) a Litván Köztársaságnak vagy helyi hatóságának vagy a Litván Köztársaság Kormányának;
- (ii) Litvánia Bankjának;
- (iii) bármely Litvániában alapított szervezetnek, amely hasonló természetű, mint az a) (iii) és (iv) alpontokban hivatkozott szervek (a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyeztetéssel határozzák meg, hogy ilyen szervezetek hasonlóak -e);

c) az egyik Szerződő Államban keletkező, az a) vagy b) alpontban említett vagy hivatkozott bármely szerv által garantált vagy biztosított kölcsön utáni kamat, amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, aki a kamat hasznhúzója, csak ebben a másik Államban adóztatható;

d) az egyik Szerződő Államban keletkező kamat csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha:

- (i) a kedvezményezett ebben a másik Államban belföldi illetőségű, és
- (ii) az ilyen kedvezményezett ennek a másik Államnak a vállalkozása és a kamat hasznhúzója, és
- (iii) a kamatot e vállalkozás által bármilyen árunak vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelésnek az elsőként említett Állam vállalkozásának hitelbe történt eladásából származó tartozásra tekintettel fizetik, kivéve amikor az eladás vagy a tartozás kapcsolt személyek közötti.

4. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta hitelkövetelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat, valamint azt a jövedelmet, amely ugyanolyan adózási elbánás alá esik, mint a pénzkölcsönből származó jövedelem, annak az Államnak a jogszabályai szerint, ahol a jövedelem keletkezik. Azonban, a "kamat" kifejezésbe nem tartozik bele a 10. Cikkkel kapcsolatos jövedelem. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1., 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a hitelkövetelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamatot az egyik Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, ha a kifizető ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Mindazonáltal, ha a kamatot fizető személynek, akár belföldi illetőségű valamely Szerződő Államban, akár nem, van az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa, amellyel kapcsolatban az adósság, melynek alapján a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatterhet az a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor a kamatot abban a Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, melyben a telephely vagy állandó bázis található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a kamat összege ahhoz a hitelköveteléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembe vételével.

12. Cikk Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Azonban az ilyen jogdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik és összhangban ennek az Államnak a törvényeivel, de ha a jogdíj hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az adó mértéke nem haladhatja meg:

- a) a jogdíj bruttó összegének 5%-át ipari, kereskedelmi, vagy tudományos berendezések használatáért, vagy műholdon, kábelon, optikai szálon vagy hasonló technológián történő továbbításért;
- b) a jogdíj bruttó összegének 10%-át minden más esetben.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások — beleértve a mozgóképfilmeket, televíziós vagy rádióközvetítésre szolgáló filmeket, kép- vagy hanghordozó szalagokat — szerzői joga, bármilyen szabadalom, védjegy, minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás használatának vagy használati jogának, vagy műholdon, kábelon, optikai szálon vagy hasonló technológián történő továbbításának vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelés használatának vagy használati jogának, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatra vonatkozó információ ellenértékéért fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő bázis segítségével, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Jogdíj akkor tekintendő a Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abban az Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege, azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az

összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembe vételével.

13. Cikk

Vagyon elidegenítéséből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége vagy részvényei egy társaságban, melynek tőkéje főként ilyen vagyonból áll, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az a nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az Államban adóztatható.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű magánszemély szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységből származó jövedelme csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személynek tevékenysége kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Amennyiben ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem megadóztatható ebben a másik Államban, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű magánszemély a másik Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot tartózkodik az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, úgy tekintendő, mint akinek rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére a másik Szerződő Államban és az a jövedelem, amely ebben, másik Államban végzett tevékenységből származik, beszámítandó ennek az állandó bázisnak.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk Nem önálló tevékenység

1. A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló tevékenységért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a tevékenységet ott végzik, úgy az ezért kapott térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló tevékenységre tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, ha a következő feltételek mindegyike együttesen teljesül:

- a) a kedvezményezett a másik Államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és
- b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és
- c) a díjazást nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló tevékenységért járó díjazás ebben a Szerződő Államban adóztatható.

16. Cikk Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármely más hasonló szervének tagja, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, színpadi, film-, rádiós, televíziós vagy zeneművészként, sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem magánál az előadóművésznél vagy a sportolónál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem vonatkoznak arra a jövedelemre, amely egy előadóművész vagy sportoló egyik Szerződő Államban végzett tevékenységéből származik, ha az ebben az Államban tett látogatását teljes egészében vagy nagyrészt az egyik vagy mindkét Szerződő Államnak vagy helyi hatóságának közalapja támogatja. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő államban adóztatható amelyben az előadóművész vagy a sportoló belföldi illetőségű.

18. Cikk Nyugdíjak

1. A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a kifizetett nyugdíj és egyéb juttatás, akár folyamatos akár egy összegben fizetett térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási törvényei alapján utaltak ki, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk Közszolgálat

1. a) Fizetések, bérek és más, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek, az ezen Államnak, vagy helyi hatóságainak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztathatók.

b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló jellegű díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot abban az

Államban teljesítették, és a magánszemély abban az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam, vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Államban belföldi illetőségű, és ennek a másik Államnak az állampolgára.

3. A 15., 16., 17. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan bérekre, fizetésekre és más hasonló díjazásra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók, tanárok és kutatók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. Az a természetes személy aki abból a célból utazik az egyik Szerződő Államba, hogy tanítson vagy kutasson egyetemen, főiskolán vagy egyéb elismert felsőoktatási intézményben ebben a Szerződő Államban, és aki közvetlenül az elutazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bír, vagy bírt, adómentességet élvez az elsőként említett Államban az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott díjazás tekintetében, az ebbe a Szerződő Államba ilyen célból tett első utazásának időpontjától számított két évet meg nem haladó időszakban.

3. A 2. bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak a kutatásból vagy tanításból származó jövedelemre ha az ilyen kutatás vagy tanítás nem a közérdeket, hanem elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánhasznát szolgálja.

21. Cikk Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyt haszonhúzóként megillető jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

3. Ha az 1. bekezdésben említett személy és egy más személy vagy kettőjük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt az 1. bekezdésben említett jövedelem összege meghaladja azt az összeget, amelyben ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a jövedelem többletösszege mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembe vételével.

22. Cikk Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyonban megtestesülő vagyon, melynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyon ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból és légi járművekből és az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetéséhez szükséges ingóságokból álló vagyon csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden egyéb eleme csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk A kettős adóztatás elkerülése

1. A kettős adóztatást Litvániában belföldi illetőségű személy esetében a következőképpen kell elkerülni:

Amennyiben a Litvániában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet vagy vagyont élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, Magyarországon adóztatható, kivéve ha kedvezőbb elbánást biztosít hazai joga, Litvánia megengedi:

- a) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval;
- b) az ilyen belföldi illetőségű személy vagyonát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett, vagyont terhelő adóval.

Az így levont összeg mindazonáltal nem haladhatja meg egyik esetben sem a levonás előtt Litvániában számított jövedelemadónak, illetve vagyont terhelő adónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre, illetve vagyonra esik.

2. A kettős adóztatást Magyarországon belföldi illetőségű személy esetében a következőképpen kell elkerülni:

- a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, Litvániában adóztatható, Magyarország a b) és c) alpont rendelkezéseinek fenntartásával, mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adóztatás alól.
- b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemrészeket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Litvániában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Litvániában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Litvániából származó ilyen jövedelemrészekre esik.
- c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy vagyon mentesül az adó alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között, különös tekintettel a lakóhelyre, alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személyek számára biztosít.

3. Azt az esetet kivéve, amikor a 9. Cikk 1. bekezdésének, a 11. Cikk 7. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, e Cikk rendelkezései bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy fog eredményezni számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kételyeket kölcsönös egyetértéssel megoldják. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy közös bizottságot, amely belőlük vagy meghatalmazottaikból áll, azzal a céllal, hogy megállapodást érjenek el az előző bekezdések értelmében.

26. Cikk Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást az Egyezmény vagy a Szerződő Államok belső jogszabályai rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges információkról a Szerződő Államok, illetve helyi hatóságaik által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozóan, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. és a 2. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak az így kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az első mondatban említett adók megállapításával vagy beszedésével, azok tekintetében az érvényesítéssel vagy a büntetőjoggal vagy az azokkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel.

Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Állam illetékes hatóságát köteleznék:

- a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;
- b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
- c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

27. Cikk

Diplomáciai testületek tagjai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai testületek tagjait vagy a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeiknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben hivatkozott későbbi értesítés napján lép hatályba és rendelkezéseit alkalmazni kell mindkét Szerződő Államban:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
- b) az egyéb jövedelemadók és vagyonadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adózási évben kivethető adókra.

29. Cikk Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja, diplomáciai úton írásbeli felmondási értesítést átadva, legalább hat hónappal bármely naptári évet azt megelőzően, hogy az Egyezmény hatálybalépésétől öt év eltelt. Ebben az esetben az Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében arra a jövedelemre, amely az értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy az után keletkezett;
- b) az egyéb jövedelem és vagyonadók tekintetében olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Vilniusban, 2004. május 12. napján, magyar, litván és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Bármilyen értelmezési eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság nevében

A Litván Köztársaság nevében

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság és a Litván Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén megkötött Egyezmény (a továbbiakban „Egyezmény”) aláírásával egyidejűleg az aláírók megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét képezik.

1. A 4. Cikk 3. bekezdésére vonatkozólag:

Amennyiben egy nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű és a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztető eljárással törekednek helyzetét meghatározni, tekintettel kell lenniük az olyan tényezőkre, mint a tényleges üzletvezetés helye, a bejegyzés vagy a létrehozás helye és egyéb releváns tényezőkre.

2. A 6. és a 13. Cikkre vonatkozólag:

Megállapítást nyer, hogy minden jövedelem és nyereség, amely az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származik ebben az Államban adóztatható, összhangban az Egyezmény 13. Cikkének rendelkezéseivel.

3. A 12. Cikkre vonatkozólag:

Ha bármely kettős adóztatás elkerüléséről szóló, ezen Egyezmény aláírását követően aláírt Egyezményben, amelyet Litvánia és egy olyan harmadik ország írt alá, amely ezen Egyezmény aláírásának időpontjában a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek tagja, Litvánia beleegyezik a jogdíjra vonatkozó olyan meghatározásba, amely kizárja a jogdíjból a 3. bekezdésben hivatkozott bármilyen jogokat vagy egyéb tulajdont, vagy a Litvániában keletkezett jogdíjaknak a litván jogdíjadó alóli mentesítésébe vagy a 2. bekezdésben előírányozottnál alacsonyabb adómértékbe, az ilyen meghatározás, mentesítés vagy alacsonyabb mérték automatikusan alkalmazásra kerül ebben az Egyezményben, mintha a 3. vagy 2. bekezdésben ki lennének kötve, fel lennének sorolva attól a naptól számított hatállyal, amelyen annak az Egyezménynek vagy ennek az Egyezménynek a rendelkezései, amelyik a későbbi, hatályossá válnak.

4. Megállapítást nyer, hogy az Egyezmény rendelkezései nem értelmezhetők úgy, mint amelyek korlátoznák a Szerződő Állam jogát abban, hogy kiterjessze törvényhozását az adóztatás elkerülésének vagy kijátszásának megakadályozására, kivéve ha az ilyen törvényhozás azt eredményezi, hogy az adózás nincs összhangban az Egyezmény általános elveivel.

Készült két példányban, Vilniusban, 2004. május 12. napján, magyar, litván és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Bármilyen értelmezési eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság nevében

A Litván Köztársaság nevében"

3. § (1) E törvény — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése szerinti időpontban lép hatályba.

(3) E törvény 2. §-ának rendelkezéseit

a) a forrásnál levont adók tekintetében a (2) bekezdés szerinti időpontot követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre kell alkalmazni,

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében az olyan adókra kell alkalmazni, amelyek a (2) bekezdés szerinti időpontot követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évben vethetők ki.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott időpontok naptári napját a külügyminiszter azok ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(5) E törvény végrehajtásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. Magyarország az egykori Szovjetunió függetlenné vált államainak jelentős részével már kötött kettős adóztatás elkerülését szolgáló egyezményt. Litvániának az adott térségben betöltött gazdasági szerepe indokolta a szerződés létrehozását.

A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények fő célja, hogy az adóztatás szabályozásával, kiszámíthatóvá tételével a szerződő felek támogassák mindkét állam befektetőit. Az egyezmény hatálya a jövedelem- és a vagyoadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének, vagyonának kettős adóztatását, oly módon, hogy ugyanazon jövedelem vagy vagyontárgy tekintetében csak az egyik államban kell adózniuk, mert a másik állam vagy lemond az adóztatásról, vagy lehetővé teszi a külföldön megfizetett adó beszámítását a nála esedékes adókba.

Az Egyezményt — a szerződő felek alkotmányos előírásainak megfelelően — meg kell erősíteni, rendelkezéseit pedig a 28. Cikk 2. bekezdésének a) és b) pontjában foglaltaknak megfelelően kell alkalmazni.

Az Egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.